در روز جنگ اُحُد، دو زره بر تن رسول الله صلی الله علیه وسلم بود؛ چون خواست بالای صخره برود، نتوانست؛ پس طلحه را نشاند و او را پله کرد و از صخره بالا رفت. زبیر می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «طلحه با این کارش بهشت را بر خود واجب کرد».

از زبیر بن عوام رضی الله عنه روایت است که می گوید: در روز جنگ اُحُد، دو زره بر تن رسول الله صلی الله علیه وسلم بود؛ چون خواست بالای صخره برود، نتوانست؛ پس طلحه را نشاند و او را پله کرد و از صخره بالا رفت. زبیر می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «أَوْجَبَ طَلْحَةُ»: «طلحه با این کارش بهشت را بر خود واجب کرد».

[حسن است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم لباسی از جنس آهن می پوشد تا در غزوه ی احد از ضربه های دشمن در امان بماند؛ در این غزوه رو به صخره ای می کند تا از آن بالا رود اما نمی تواند؛ پس طلحه رضی الله عنه می آید و زیر پای ایشان می نشیند و رسول الله صلی الله علیه وسلم به کمک او از صخره بالا می رود. پس از آن رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «أَوْجَبَ طَلْحَةُ»: «طلحه با این کارش بهشت را بر خود واجب کرد». یعنی امروز طلحه با این کارش بهشت را برای خود ثابت و واجب نمود و با این کار مستحق آن شد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11191